



ע"פ 5800/14 - מוחמד עזא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5800/14

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: מוחמד עזא

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 23.07.2014 בת"פ 46320-11-13 שניתן על ידי
כבוד השופט י' צבן

תאריך הישיבה: ט' בשבט תשע"ה (29.1.15)

בשם המערער: עו"ד דראושה וסים

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל
בשם שירות המבחן: גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1



המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. לפי הכרעת הדין נהג המערער ברכב פרטי מכיוון מעלה אדומים לירושלים ובהגיעו למחסום א-זעיים, התעלם מכך ששוטרי במחסום סימן לו לעצור, האיץ מהירות נסיעתו, סטה למסלול מקביל, עלה ברכבו על אי התנועה שעליו עמד השוטרי וזה נאלץ לקפוץ הצידה כדי לחמוק מפגיעת הרכב. המערער המשיך בנסיעה מהירה לכיוון שני מאבטחים שעמדו בסמוך למחסום, אחד מהם נאלץ לקפוץ הצידה כדי לחמוק מפגיעת הרכב, אך השני נחבל ברגלו ונזקק לטיפול רופא. אף לאחר שהמאבטחים קראו למערער לעצור וירו כדורים באוויר המשיך המערער בנסיעתו ונמלט מהמקום בנסיעה מהירה. רק לאחר מספר שעות הסגיר המערער את עצמו למשטרה.

בית המשפט המחוזי שמע את טיעוני באי-כוח הצדדים לעונש, עמד על נסיבות הארוע ומצא כי מתחם העונש ההולם צריך שיעמוד על בין 18 ל-60 חודשי מאסר. ואולם, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער ובהמלצת שירות המבחן (שעמד על גילו הצעיר, עברו הנקי, ההשלכות הקשות שתהיינה למאסר על המערער ועל משפחתו ועל תקופת המעצר מאחורי סורג ובריח), קבע כי העונש יהיה ברף התחתון של המתחם והשית על המערער 18 חודשי מאסר (בניכוי ימי מעצרו), מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ש"ח (או 20 ימי מאסר תמורתו) ופיצוי למתלונן בסך 4,000 ש"ח.

המערער טוען כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה מחמיר יתר על המידה, המתעלם מכך שמדובר בארוע אחד, קצר בזמן שגרם לנזקים קלים בלבד. עוד טוען המערער, כי לא ניתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן להשית עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ולנסיבותיו של המערער.

המשיבה טענה לפנינו כי לא נפלה שגגה בקביעת המתחם (הגם שהמאשימה ביקשה מבית המשפט קמא לקבוע מתחם מחמיר יותר) וכי העונש שהוטל על המערער ממוקם ברף התחתון של המתחם והוא עונש מקל בהתחשב בנסיבותיו של הארוע.

לא ראינו מקום לקבל את הערעור.

המערער הורשע בביצוען של עבירות חמורות, בחר להימלט מזירת האירוע ואף לא הפנים את חומרת מעשיו, כפי שעולה מתסקירו העדכני של שירות המבחן, לפיו הוא עדיין אינו מודה במיוחס לו וממזער מחומרת העבירה. עונש המאסר שהושת עליו משקף שקלול ראוי של חומרת העבירות ונסיבותיו האישיות של המערער.

הערעור נדחה, איפוא.

ניתן היום, ט' בשבט התשע"ה (29.1.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט